

Stk. 4 indeholder bestemmelse om udlæg af areal til vendepladser ved blinde veje.

Til § 26: (udkast § 18, stk. 5, § 19, stk. 2).

Under hensyn til den færdselsmæssige betydning det må tillægges, at der kan gennemføres oversigts-servitutter ikke alene ved private vejes indmundinger i offentlige veje, men også ved skæringer mellem private veje indbyrdes og ved vejsving, foreslås der i *stk. 1* givet vejmyndigheden hjemmel til at foretage ekspropriation til pålæg af servitut om fri oversigt som nævnt i § 24, stk. 2, nr. 8, såfremt servituttens pålægges arealer, der ikke ejes af den eller de grundejere, der foretager vejudlægget, og der ikke med disse ejere kan opnås overenskomst om servitutpålægget. Foretages vejudlægget ved vejmyndighedens foranstaltning efter § 23, stk. 2 og 3, kan vejmyndigheden ligeledes ved ekspropriation pålægge oversigtsservitut på den udlagte vej.

I *stk. 2* foreslås der tilsvarende givet vejmyndigheden hjemmel til i forbindelse med godkendelse af udstykning m. v. at pålægge ejendom, der ikke ejes af den grundejer, der foretager udstykningen, servitut om fri oversigt.

De foreslåede bestemmelser i § 26 gør ingen ændring i muligheden af at pålægge oversigtsservitut ved retningsplan i henhold til byggeloven og således, at det afgøres efter reglerne om retningsplaner, d. v. s. om fornødent af reguleringskommissionen, hvem der skal afholde udgifterne til sikringen af fri oversigt. Det samme gælder ved pålæg af oversigtsservitut i en udretningsplan i henhold til byggeloven.

Til § 27: (udkast § 18, stk. 1, sidste pkt.).

I § 27 foreslås optaget en til lov om offentlige veje § 13 svarende bestemmelse, hvorefter vejmyndigheden i forbindelse med godkendelsen af vejudlægget efter forhandling med politiet kan træffe bestemmelse om færdselsregulering eller færdselsindskrænkning, der skal gennemføres ved vejens anlæg. Ganske vist kan sådanne bestemmelser efter vejens anlæg træffes i henhold til færdselslovens § 57 — og i visse tilfælde efter forslaget § 44 — men den omstændighed at beslutningen træffes samtidig med vejens udlæg, vil kunne få indflydelse på projektets udformning og dermed fremme en hensigtsmæssig planlægning og differentiering af vejnettet.

§ 28: (udkast § 18, stk. 9).

Til § 29: (udkast § 19).

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til § 21, stk. 1, i

bygge-loven og til § 14, stk. 1, i Københavns bygge-lov. Bestemmelsen er udtryk for det også i udstykningslovens § 4, stk. 3, indeholdte princip, hvorefter der for enhver ved udstykning fremkommen lod skal være sørget for adgang til offentlig vej. Denne adgang kan ske direkte til offentlig vej, hvis sådan adgang kan tillades efter reglerne i vejbestyrelseslovens kap. III, kan imidlertid også ske til en privat fællesvej. Ved udtrykket *fremkomme* i *stk. 1*, sigtes til, at der er tale om de *efter udstykningen* fremkomne parceller, idet der ikke tænkes lagt hindringer i vejen for udstykning af parceller til forening med tilgrænsende grunde, når sammenlægningen ikke medfører mere færdsel end ved vejudlægget forudsat, jfr. *stk. 2, 2. pkt.*

Ved udstykning af parceller til en privat fællesvej kan der tilføres denne en færdsel, som ikke var forudsat ved vejens udlæg eller anlæg. Der foreslås derfor i *stk. 2* tillagt vejmyndigheden beføjelse til som betingelse for sin godkendelse at bestemme, at der i fornødent omfang skal foretages ændringer ved vejens længde- og tværprofil og udstyr og ved oversigtsforholdene ved vejtilslutninger. Som følge heraf kan der bl. a. gennemføres en forøgelse af bestående private fællesvejes udlægsbredde, også over tredjemands grund. Eventuelt servitutpålæg på tredjemands grund vil i henhold til § 26 kunne foretages ved ekspropriation.

De påtænkte udstykninger kan undertiden tillige nødvendiggøre vejudlæg, ikke alene på den ejendom, der udstykkes, men også på andre ejendomme. Der foreslås derfor i *stk. 3* givet vejmyndigheden beføjelse til at gøre det til et vilkår for sin godkendelse af udstykningen, at sådanne vejudlæg — og eventuelt vejanlæg, jfr. § 39 — foretages. Lykkes det ikke ved mindelig overenskomst at foretage vejudlæg på tredjemands ejendom, kan vejmyndigheden selv gøre det i henhold til § 23, stk. 3, eller eventuelt lade udarbejde en retningsplan med en samtidig fastlæggelse af bebyggelsen i henhold til bygge-lovens § 25.

De arealer, der udlægges i henhold til § 29, kan, ligesom de arealer, der udlægges efter § 23 eller § 43, kræves afgivet til vejens anlæg i henhold til § 40. Dette gælder også arealer, der udlægges over tredjemands grund til nye private veje eller til forøgelse af bestående private vejes udlægsbredde, men i så fald må der ydes erstatning for afståelsen.

Til § 30: (udkast § 20, stk. 1-2).

Under hensyn til den særlige færdselsmæssige betydning, som må tillægges private fællesveje af klasse I, foreslås det i *stk. 1*, at der gives vejmyndigheden beføjelse til at kræve udlægsbredden